

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Collectio Canonum Dionysio-Hadriana - Cod. Aug. perg.
103**

[S.l.], [11. Jh.]

Innocentius, Decreta

[urn:nbn:de:bsz:31-1336](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-1336)

INCIPIT TITULI DECRETORUM PATRIUM
HOC IN TI HUMERO .LXIII.

- .I. De peccis osculo dicendo p̄ confecta mysteria
- .II. De nominibus an le p̄b̄cem sacerdotis non
revertendis. con signari.
- .III. Quod non debeant baptizati nisi ab ep̄o
- .IIII. Quod rite omni sabbato ieiundetur
- .V. De fermento quod ciuitatis tantum
presbiteris dirigatur.
- .VI. De energuminis baptizatis.
- .VII. De penitentibus.
- .VIII. De epistulae sc̄i iacobi in que pro in
firmis orare precipitur. ap̄ti
- .IX. Quod beate conscientiam metropolitani
non ordinetur episcopus.
- .X. Qui ad clerum suscipi non possint
& ut clericorum cause a propriis ter
minentur episcopis.
- .XI. Ut uiduam clericus non ducat uxore.
- .XII. Ut si clericus uiduam duxerit clericus non
possit.
- .XIII. Ut qui secundam uxorem habuerit
clericus non sit. separim ordinare.
- .XIIII. Ut ad clericum nullus usus p̄t

~~episcopum ordinare:~~

- Quoniam recepti fuerunt qui ad ecclesiam
 noua ueniunt ut monentibus ueniunt.
- xvii. Quod sacerdotum & leuitum cum mulieribus
 coire non debeant.
- Quod monachus si clericus factus fue-
 rit propositum suum seruare debet.
- xviii. Ut si clericus non fiat prop-
 ter uoluptates quae eum inuen-
 iunt & habere cognoscatur.
- xix. De uirginibus uelatis si deinceps in-
 uentae.
- xx. De uirginibus non uelatis si deinceps in-
 uentae.
- xxi. De continencia sacerdotum ut le-
 xxi. De ultima penitencia. Quarta.
- xxii. De admistratores.
- xxiii. Quod uiri cum ad alteras uxores
 non conueniant.
- xxiv. Quod qui praesentes uel criminales dicuntur
 habeant immunes.
- xxv. Quod hi qui in leuiter repudio di-
 uortium protulerunt si enuptis alius
 uirum uirum adulteri esse monstrant.
- xxvi. Quilibet in canone recipiantur.

- xxviii.** Siquis uolens partem sibi consporis ampu-
 tant clericus esse non potest. nolens
- xxviiii.** Quod digami ad clerum ad rāu potest
 mita non possint. *Abenl.*
- xxx.** Quidelicis ad clerum admittit non de-
- xxxi.** Quidelicis possunt clerici fieri hiccep-
 te concubine prohibetur. *Grandis.*
- xxxii.** De temporibus in clerici ordinibus; immo
- xxxiii.** Quod hii qui in presbiterio filios genuer-
 unt remoueri ab officio debeant.
- xxxiiii.** Quod post penitentiam nullus ad
 clerum possit admitti.
- xxxv.** De beccio & cetero damnatu a pro-
 uincialibus; episcopis quorum sententiam
 sedes apostolica retractare curauit.
- xxxvi.** De terminis minime transferendis.
- xxxvii.** Si cuius uxor in captiuitate fuerit ab-
 ducta. & alteram maritus acceperit
 reuestente prima secunda mulier
 debet excludi.
- xxxviii.** Adcaurelium castroginesem & cau-
 gustinum ypponiensem episcopos scribita.
- xxxiiiiii.** Scripta ad iulianum nobilem & ostra-
 torianum.

xli. Item ad caurelium ep̄m de peccata in qua
re fallitur.

Decretio circa & ecclesia. / pace.

xlii. de alexandrino antiocheno ep̄m de
Decretio constantino politano ep̄o.

xliiii. Item ad alexandrū ep̄m de peccate.

Item alexandro ep̄o quod prima sedis
beati petri cepud antiochicam esse

memoretur.

xlii. Quod non oportet secūm constituta
imperatorum duos metropolitano^{esse} por

xliiii. Quod clericorum clerici non sint sus
cipiendi in suis officiis quecumque accep
tisma quod eos dat confirmat & beata.

xliiii. Acacio uero ep̄o de scō iohanne con
stantino politano pontifice. frandi.

xliiii. De bono sicceis quod iudei sint compa

l. De suscipiendis clericis quos bonos sus
anlequam damnantur ordinasse
cognoscitur.

li. Ut si siccer dos ut qui libet & deors uiduā
uxorem duxerit ut ecbis tam suum
perdat officium.

- .Lii. Ut si quis eccl cathecuminus habuerit uxorem & defuncta eam post baptisimum solutus fuerit alteram clericus esse non possit.
- .Liii. Quod non suscipiuntur inde & possit. ro ab hereticis ordinari.
- .Liiii. Quod in ordinationibus; crimina non bene credantur auferri.
- .Lv. Quod hi qui ordinati sunt ab honore heretico propter excessum recepti ne scandalum remaneret & ecclie.
- .Lvi. Quod in ecclesia peccatum populi in ultimum solet protrahi.
- .Lvii. Quod subreptum fuerit apostolice sedi & sua in melius sententia commutauerit.

EXPLICIT TITULI DICRETORY PAPAE INHOCENTI NUMERO LVII.

INCIPIT EPISTOLA REGULARIS EPISCOPALIS
 DICAE PAPAE INHOCENTI.

Innocentius decimus episcopus servus servorum dei salutem in domino sempiternam. Similia sunt ecclesiastica ut sunt ab actis apostolicis tradita integra velle servare.

uocati dñi sacerdotes. nullae diuinitates. nul
 lae uocati & loci in ipsis ordinibus; & consecrati
 onibus; habentur. Sed dum unusquisque non
 quod traditum est. sed quod sibi uisum fu
 erit hoc existimat esse tenendum. Inde
 diuinitas in diuinitatis locis ut ecclesiis. aut
 teneri aut celebrari uidentur. Ac fit scan
 dalum populis. quidam nesciunt tra
 ditiones antiquas humana presump
 tione corruptas. putent sibi aut eccle
 sias non conuenire. Aut e contra postulas
 ut e postolicis uiris contrarietatem in
 ductam, qui enim nesciat aut non auer
 tat. id quod a principe apostolorum pe
 trus romane ecclesie traditum est. ac nunc
 usque custoditur ab omnibus; debere seruari.
 Nec superduci aut intro duci aliquid quod
 aut auctoritate non habeat. aut alium
 de accipere uideatur exemplum. Pre
 sestim cum sit manifestum in omnem
 italiam. gallicam. hispanias. africanam. atque
 siciliam. insulasque inter iccenles. nullum
 instituisse ecclesias. nisi eos quos uenera

bilis apostolus p[ro]p[ri]us. aut ei successor
 constituerint sacerdotes; aut legant
 si in his prouincis alius apostolorum
 inuentur aut legitur docuisse; qui si
 non legunt qui nusquam inueniunt
 Oportet & eos hoc sequi quod & ecclesia roma
 na custodit. A quoce eos principium ac
 cepisse non dubium est. Nedum peregrin
 nis ad festionibus; studeant. ceperit insti
 tutionum uideantur omittete. Sepe
 dilationem tuam ad urbem uenisse *ac nobiscum in alia*
uenire non dubium est. & quem morem ut in con
 secrandis mysteriis. ut in oblationis agendis
 arcanis tenent cognouisse; quod suffi
 cere arbitraret ad informationem eccle
 sie tue. ut reformationem. si precesso
 festiui minor aliquid aut aliter tenuerint.
 factis certum habere. nisi de aliqui
 bus consulendos nos esse dixisset. Quibus id
 circo respondimus. non quod te aliqua ig
 norare credamus. sed ut maiore aucto
 ritate ut tuas instituas. uel si qui a
 manibus ecclesie institutionibus; errant.

Aut commoneas aut indicare non differis;
 ut scire uideam qui similes qui aut nouita
 tes inducunt. Aut alterius & desie quam
 romane existimant consubudinem et
 se seruandam.

DE SACRIFICIIS CONFECTA MYSTERIA DANDA.

Decem igitur asseris ante confectae mys
 teria quosdam populi imperare. ut si
 bi inter sacerdotes trahere. Cum post
 omnia que ceperire non debeo peccare ne
 cessaria indicenda. per quam constat
 populum ad omnia que in mysteriis a
 guntur. Atque in ecclesie celebrantur
 prebuisse consensum. ac finitae esse pec
 cis concludendis signaculo demonstrantur.

**II. DE HOMINIBUS ANTE PRICIM SACERDOTIS
 HONRIFICANDIS.**

Oenominibus ues & recitandis ante quam
 prece sacerdos faciat. atque eorum obla
 tiones quorum nomina recitanda sunt
 succoratione commendat. quam super
 fluum sit & ipse pro tua prudentia re
 cognoscis. ut cuius hostiam necdum do

offerret ei ante nomen insinues quamuis
 illi incognitum nihil est. Prius ergo o-
 blationes sunt commendande. Actum
 eorum nomina quorum sunt edicenda.
 Ut inter sacra mystericce nommen tur
 Non inter cetera que ante premit timur
 ut ipsi mysteriis uicem futuris precibus
 aperiamus.

**III. QUOD NON DEBIANT BAPTIZARI HISI AB
 EPISCOPO CONSIGNARI:**

De consignandis uero in fontibus; mani-
 festum est. non ab alio quam ab episcopo
 licet. Nam presbiteri licet sint sacerdotes. pon-
 tificatus tamen apicem non habent.
 Hoc cum pontificibus solis debere. ut ut con-
 signent ut per ad eum spiritum tradant.
 Non solum consuetudo ecclesiastica de-
 monstrat. uerum illa lectio actuum
 apostolorum que essent petrum et io-
 hannem esse directos qui iam baptiza-
 tis tradant spiritum sanctum; Hoc presbiteri seu ex-
 tra episcopum seu presente episcopo cum bapti-
 zant chrismate baptizatos unguere licet.

Sed quod ab ep̄o fuerit consecratum.

Non tamen frontem & eodem oleo signa-
re quod solis debetur ep̄is cum tradunt
sp̄m peccatum; uerba uero dicere
non possum. Nempe magis prodere uide-
tur quam ad con-^{solationem} respondere.

III **DE IUDICIO RITE OMNI SABBA TO IUIUETUR.**

Sabbato uero ieiunandum esse ratio
euiden-^{ti}ssima demonstrat; Hec enim si
diem dominicū ob uenerabilem resur-
rectionem dñi nr̄i ih̄u xp̄i non solum
in p̄schica celebramus. uerum & in
p̄ singulos circulos ebdomadarum. ip-
sius diei in ceteris frequenter. Ac
si s̄c̄tae feriae pro p̄cessionē dñi ieiunē-
mus. s̄c̄tū sabbatum p̄mittere non
debemus. Quia inler tristitiā atq; l̄-
ticiā temporis illius uidetur inclusus
Nam utiq; constat apostolos biduo isto
& in merore fuisse propter m̄lum iu-
deorum se occul-^uisse. Quod utiq; non
dubium ē in ceteris eos ieiunasse biduo
memoratur. ut traditio & ecclesie habeat

isto biduo sceleramen loe penitus non cele-
 brari. Que forma utiq; per singulos te-
 nenda e ebdomada; propter hoc quod
 comemoratio die illius semp e celebra-
 dec. Quod si putantur semel atq; uno sabbato
 ieiunandum. ergo & dominicu & sexte
 feria semel in pces cha erit utiq; celebra-
 dum. Sic cu dominico diei ac sexte efere
 p singulas ebdomo decs reperanda ma-
 go e. demenlis e bidui cogere consu&udi-
 nem scabbato p&ler misso. cum n dis-
 pcerem hoc bex causam. A sexte uideli-
 c& ferice in que dnr pcessur e quando &
 ced inferos fuit. ut testice die resurgens
 redder & lcc&riticem post biduanam tris-
 titiam p&cedentem. Non ergo nos ne-
 gtem s&te ferice ieiunandum. sed di-
 amur & scabbato hoc agendum. Quia
 ambo dies tristitie apostolis ut his
 qui xpm secu tisunl indixerunt;
 Qui die dominico hilcerati. non solum
 ipsum festiuissimu esse uoluer. ueru
 & sic p om ebdomadas frequenlandum
 esse dixerunt.

DE FERMENTO CIUITATIS PRBIS DIRIGENDO.

De fermento uesq̄ quod die dominica
 p̄ titulos mittimus super flue nos con-
 sulerē uoluisti. cum om̄ ecclē n̄rē in tra-
 ciuitatem s̄unl̄ constitute. quorum
 pr̄bi quic die ipso propter plebem sibi
 creditam nobiscum conubire non possunt
 Idcirco fermentum a nobis confectum p̄
 acolit̄ os accipiunt. ut se cōtrā commu-
 nione maxime ille die non iudicent̄ sepa-
 ratos. quod p̄ p̄errochias fieri debere
 non puto. Quic non longe post eandē
 sacramentū. n̄c̄ non̄ per cymitericā
 diuersa constitutis pr̄bis destinamus
 et pr̄bi eorum conficiendorum ius habe-
 ant atque licentiam.

LXXI. DE HERGUMINIS BAPTIZATIS.

De his uesq̄ baptizatis qui post ecclē demo-
 nicā aut uicio aliquo aut p̄ccato int̄-
 ueniente arripiuntur. quesitū dilēctio
 tua si p̄r̄bo ut diccono possint aut debe-
 ant consignari; quod hoc nisi ep̄s p̄r̄cipere
 non licet. Nam eim̄anus imponenda omni

non est nisi ep̄i auctoritatem dedent
 id efficiendi. Ut cū fiet ep̄i ē imperare
 ut m̄cenus ei ut cōp̄tro ut cōleris dēncis
 imponatur. Nam quomodo id fieri sine
 magno lēbore poterit: ut longe consti-
 tutus energumimus ad ep̄m deducatur
 cum sit cōdis casus ei m̄tinere acciderit
 n̄ferri ad ep̄m n̄& referri ad succ̄ facile

VI. DE PENITENTIBUS: & possit.

Depenitentibus: cū quisue & grauioribus; cōmissis
 penitentiam gerunt. si nullū m̄ler siue & leuioribus;
 ueni t̄gritudo. quin lēferice anle p̄cc̄
 ch̄c̄ eis remittendum romane & cōdesie
 consubūdo demonstrat. Cōlerum de
 pondere estimando delictorum. sc̄cer
 dotis ē iudicare. Ut cōd̄ tendat ad cōfer
 sionem penitentis & cōd̄ fl̄&us atq; l̄cc̄y
 m̄cc̄ corrigentis. Actum iubere dimittit
 ti. cum uiderit congruam satisfactio-
 nem. siue si quis egritudinē incidit
 atq; usq; cōd̄ disperationem deuenit. ei
 est cōle tempus p̄cc̄che relēgandum.
 n̄des̄cto absq; cōmunionē discedat.

iiii. **EPISTULA SANCTI IACOBI APOSTOLI IN QUATUOR
 DE HIS ORARI PRECIPITUR.**

Sane quomodo de hoc sicuti debet et consilium
 uoluit dilectione tuae adhibere & licet filius
 meus celestis dicitur in epistula successe
 se a tuae dilectione positum. Illud quod
 in beati apostoli iacobi epistula con
 scriptum est. Infirmat quis uobis inducat
 presbiter & oleum super eum. unguentur eum
 oleo in nomine domini. & oratio fidei saluabit
 infirmum. & suscitabit eum dominus. & si
 in peccatis fuerit remittetur ei; quod non
 est dubium de fidelibus egrotantibus; accipi
 uel intellegi debere quod sancto oleo christima
 tis per ungui possunt. Quod ab episcopo con
 factum non solum sacerdotibus; sed omni
 bus; uti christiani licet in succo aut suorum ne
 cessitate unguendum; Ceterum illud
 superfluum uidimus adhibere. ut de
 episcopo ambigatur. quod presbiter licet non
 dubium est. Nam idcirco presbiter dicitur
 quia episcopi occupationibus; aliis impediti ad
 omnem languidos ire non possunt. Ceterum

si ep̄s aut potest aut dignum ducit aliquē
 a se uisitandum & benedicere & tunc
 re crismate sine cunctatione potest
 cuius ē ipsum crisma conficere. Hęc in pe
 nitentib; istud ⁱⁿ fundi non potest. quicoge
 nus est sacramenti. Hęc in quib; reliqua
 sacramenta negantur. quomodo unū
 genus putatur posse concedi. His igitur
 frater km̄e omnib; que tuę dilectio
 uoluit a nobis exponi. prout potuimus
 respondere curauimus. Ut ecclesia tua
 romanam consuetudinem a que origi
 nem ducit seruare ualeat atq; custo
 dire. Reliqua uero que scribi fecerunt
 rat. cum ced fueris in interrogati poteri
 mus edicere. Et tunc potentie dñi ^{& iam} id pro
 curare. & ut tuam ecclesiam & clericos
 nros quib; sub tuo pontificio. diuinis fa
 mulentur officis bene instituas & a
 liis formam tribuas quā debent imi
 tati. Datae xiiii k̄ april. theodosio auḡ
 .iiii. & p̄cedio uicc. consr.

416

EXPT PAP INNOCENTI DECRETALIS EPISTULA.

INNOCENTII IIIIUSDEM ALIA EPISTULA

InnoCentius uictorio ep̄o ratomagenſi
 ſcluteſ. Et ſi tibi frat̄ km̄e promeri
 to & honore ſacerdotii quo plurimū
 polleſ. uiuendi & docendi & deſiſtice
 regule notaſ ſunt omnia. neq; ē aliquid
 quod de ſacerdotib; tibi munus
 collectum eſſe uideatur. tamen quia
 romane eccleſie noſtram atq; cuncto
 ritatem recognocere poſtulcaſti. uo
 luncaſti tuę morem admodum ge
 renſ. de geſtaſ uite & morum probabi
 lium diſciplinam ad nos & litteriſ meiſ
 miſi. Per quos ad ueſtaſ & deſiſcerū
 regionis ur̄e populi. quib; reb; & regu
 liſ xp̄ianorum uita in ſucc cuiuſcumq;
 profeſſione debet conſineri. Quocliſq;
 ſeruaſur in ur̄bis rome eccleſiſ diſcipli
 nacert dilectioniſ tue per plebeſ ſni
 timaſ. Et conſacerdotet n̄oſ qui in il
 liſ regionibuſ propriiſ eccleſiſ preſi
 dent regulcerum hunc librum quocliſ
 didcer calicum atq; monitorē ſedulo

insinuare; ut & mōs cognoscere. & ad fidē
 confluentium mores ecclesie docendi
 sedulitate formare: Aut enim propo-
 situm suum & hęc nra congruēti
 one cognoscant. Aut si quid desideratur
 adhuc facile poterunt & bonę imitati-
 one supplere; Incipimus igitur ad
 iuuentē scō apostolo p̄tro. per quem
 & apostolatus & episcopatus in xp̄o
 coepit & ordium. Ut quō plures sepe
 emerferunt cause que in aliquibus
 non erant cause sed crimina. Ut dicitur
 ro sollicitudo sit unicuique sacerdoti
 in succ & ecclesie curam huiusmodi hec-
 bere: sicut apostolus predicat paulus
 ecclesiam & ecclesiam dō & habendam. non
 habentem maculam aut rugam. Ne
 alicuius morbide ovis offectu consci-
 entie nra contaminata uiolatur; pp̄-
 ter eos igitur qui uel ignorantie uel de-
 sidie non tenent & ecclesie castam disci-
 plinam. & multa non presumenda
 presumunt. Recte postulasti ut in

his p̄ceptib; istiusmodi quæ tenent & ecclē
 sic romanæ forma seruabur. Non quò
 nouæ p̄ceptæ aliquæ imp̄tenur.
 sed ecclē que per desic̄m aliquorum ne
 gl̄ec̄tæ sunl. ab omnib; obseruari cupi
 amus; que t̄c̄men apostolica & patrū
 traditioe sunl constituta; Scrip
 tum ē namq; ad thessalonicens̄. s̄c̄un
 dec ad timotheum ^{ap̄talo.} paulo monente.
 Strictē & tenētē traditioes nr̄c̄s ^{quæ tenent}
^{uob;} siue per uerbum siue per epistulam.
 Illud certe tuam debet mentem uehe
 mentius exercere: ut ab omni labe
 seculi istius immunis cōl̄edi consp̄c
 tum securus inuenieris. Cui multa
 enim creditur plus c̄beo ^{cum usura poenar;} & igitur. Er
 go quò non pro nobis tantum sed pro
 populo xp̄i cogimur prestare ratio
 nem. Disciplinæ d̄i sic̄c̄ populum eru
 dire debemus. Existiterunt enim non
 nulli qui t̄c̄t̄t̄c̄ maiorum non le
 uenles c̄c̄stit̄c̄tem ecclē sic̄c̄ presūp
 tione uiolc̄n̄l. ^{ru} populo fauore sequi

tes & diuiciu^{di} non timentes. Ergo ne
 silentio nro existimemus his prebere
 consensum. Dicente dno. uidebor firē
 currebos cum eo. Hæc sunt que dem
 cepti in iurto diuini iudicii omnem ecc
 tholicum epm expedit custodire.

**IIII QUOD EXTRA CONSCIENTIAM MITROPO
 LITANI NON ORDINETUR EPISCOPUS**

Primum ^{ut} extra conscientiam metropolitani
 litaneni ep̄i nullus audeat ordinare.

Inlegnum enim iudicium ē quod pluri
 morum sententia confirmatur. Hæc
 unus ep̄s ordinare presumat. ne futi
 uum beneficium presertum uideat.

Hoc enim & cōsynodo niceno constitutum
 est atq; definitum.

**X QUI AD CLERUM ADMITTI NON POSSINT
 UT AD CLERICORUM CAUSAS A PROPRIIS
 TERMINENTUR EPISCOPIS;**

Item si quis post remissionem ^{peccatorum} cingulum
 milicie secularis habuerit ad cleri
 catum admitti omnino non debeat;
 Si que cū cause ut conlenones inler

clericos tunc superioris ordinis quicquid & licet
 inferioris fuerint & cetera: ut scdm syno-
 dum nicenam congregatis eiusdem pro-
 uincie episcopi iurgium testiminetur. Hec ali-
 cui liceat sine preiudicio tamen roma-
 ne & cetera. relictis his sacerdotibus; qui in
 eadem provincia di & ecclesiam nutriti
 uino gubernant. ad clericos conuolcite p
 uincias. ^{liberū nō sit} Quod si quis forte presumpse-
 rit & ab officio clerici submotus: & iniuri-
 cerum reus ab omnibus iudicetur. Si cum
 maioris ecclesie fuerit in medio deuoluit
 ad sedem apostolicam sicut synodus sta-
 tuit post iudicium episcopi de referat

·XI· UT UIDUAM CLERICUS NON DUCAT UXOREM.

Ut uiduam clericus non ducat uxorem
 quicquid scriptum est. Sacerdos uxorem
 uirginem accipiet non uiduam non
 eibet tunc. Itemque qui ad sacerdotium
 labore suo & arte pro uirtute conlendit
 conuere debet ne hoc preiudicio impe-
 ditus puenire non possit. **·NON DUCAT**

·XII· UT SI LAICUS UIDUAM DUXERIT CLERICUS

Ut eis qui uideam licet & licet duxerit uxore
 siue ante baptismum siue post bap-
 tismum non admittatur ad clerum. Qui
 deodem uitio uidetur exclusus. In bap-
 tismo enim crimina dimittuntur.
 non accepte uxoris consortium relaxat.

XIII. **UT CLERICUS NON SIT QUI SICUTI DAM
 BU ERIT UXORIAM.**

Ne is qui secum deam duxerit uxorem deus
 eius non fiat. quia scriptum est. unus
 uxoris uirum. & iterum. sacerdotem
 semel nubentem. & ceterum. sacerdotem
 non nubentem amplius. Ne ab aliquibus
 existimetur ante baptismum. Si forte
 quis accepit uxorem & de seculo rece-
 denle & ceteram duxerit in bap-
 tismo esse dimissum satis errat a regula.
 quia in bap-^{ta}tismo peccata dimittuntur.
 non acceptorum uxorum numerus
 aboletur. Cum utique uxor & legis precep-
 tum ducatur. in ceterum ut & in peccato
 cum peccantes humani generis coniu-
 gerentur. Ab ipso sine domino benedicuntur.

& scilicet non dicat: Ad dō prepeccabitur. ^{uxor}
 Quoniam fornicem & licem sacerdotem omnes
 seruuere usus ipse demonstrat ecclesie
 Scitis enim absurdum ē aliquem crede
 se uxorem ante baptismum acceptam
 post baptismum non computari. Cum
 benedictio que per sacerdotem super
 nubentes imponitur non materiam delin
 quendi dedisse. Sed formam de legis te
 nuisse cōdo antiquitas instituti insti
 tutum doceatur. Quod si non putetur
 uxor esse computanda que ante bap
 tismum ducta ē. Ergo nec filii qui ante
 baptismum geniti pro filiis habentur.

**XIII. UT ALTERIUS CLERICUM ORDINARI NUL
 LUS USURPET EPISCOPUS:**

Ut de ecclesia ecclesie clericum ordinare
 nullus usus p̄d. nisi eius ep̄s p̄beibus ex
 oratus concedere uoluerit. Hoc enim
 synodus statuit nicena. ut ab aliis
 ab aliis clericum altera ecclesia n̄t̄ci

**XIV. UT NON REBAPTIZENTUR QUI ANO
 QVIANTIS UT MONTE SIBUS UENIUNT.**

Ut uenientes anouationis ut monensib;
 per meenus tēnūm impositionem sus
 cipiuntur. Qui quocum uis ab hereticis ta
 men in xpi nomine baptizati sunt. pre
 ter eos qui si forte a nobis ad illos tēn
 seun les rebaptizati sunt. huius resipiscentes
 & ruinas suas cogitantes redire malue
 rint. Sub longae penitentie scotis fece
 tione admittendi sunt. suscepit

**XCI. QUOD SACERDOTES ET LEUITAE CUM MU
 LIERIBUS COIRE NON DEBEANT.**

Propter hoc quod dignum & pudicum
 & honestum est tenere ecclesie omni
 modo debet. ut sacerdotibus & leuitis
 cum uxoribus suis non coeant. Quia mi
 nis tēni cotidie necessitatibus occu
 pantur. Scriptum est enim. Scī estote
 quō & ego scī sum dñs dñr. Hec in p̄s
 cis temporibus de templo dī sacerdo
 tes anno uis sue non discedebant.
 Sicut de zecharia legitur nō domū suā
 omnino tēgebant. quibus utiq; prop
 ter sobolis successionē uxoris uis fuerat

re legere. Quia & dicitur tribuere prebendam
 & femine accron ad sacerdotium. nul-
 lus fuerat preceptus accedere. Quanto
 magis hi sacerdotes & leuitice pudicitiam
 & die ordinationis sue seruare debe-
 ant. Quibus uel sacerdotum ut ministerium
 sine successione est. nec prebentur dies quae
 uel & sacrificiis diuinis ut acceptis matris
 officio uocentur. Item si periculum ad corin-
 thios scribit dicens. Abstine uos ad tem-
 pus ut uocetis orationi. & hoc utique licet
 precepit. Multo magis sacerdotes qui-
 bus & honorandi & sacrificandi iuge officium
 est. semper debebunt ab huiusmodi confor-
 tio abstinere. Quasi conlaminatus fue-
 rit carnaliter concupiscentie. quo pudore
 ut sacrificare forsitan usus precuit. Aut
 quae sententia qua ueneno & caudice
 secedit. cum dictum sit. omnia mundi
 mundis. Conquinatis autem & infidelibus nih-
 il mundum. Sed forte esse licere hoc credit
 quia scriptum est. unus uxor uirum. Non
 permittente in concupiscentie generatione

+ conscientia

tinencia

di dixit: sed propt̄ conscientie futuram
 Neq; enī in legros corpore n̄ cedimur quia ut
 uellem aū om̄ sic esse sic & lego. & ceperit
 ut d̄ & ceperat dicens. Qui cū in carne sunt
 dō placcere n̄ possunt. uos cū ic̄ non estis
 in carne sed in spū.

XVII. **QUOD MONACHIS SI CLERICIS FACTIS
 FUERIT PROPOSITUM SUUM SERVARI DEBIAT**

De monachis qui diu morantes in monas-
 teriis postea ad clericatus ordinē p̄ue-
 nerūt. non debere eos a priori proposito
 deuiare: Aut enī sicut in monasterio
 fuit & quod diu seruabit in meliori gra-
 du positus amittere non debet. Aut si
 corruptus postea baptizatus in mo-
 nasteriā sedens ad clericatus ordinē ac-
 cedere uoluerit uxore omnino habere
 non poterit. Qui enim benedici cū spon-
 sic potest ic̄ ante corruptus. Que for-
 ma seruat in clericos: maxime cū uetus
 regulæ hoc habeat. Ut quisq; corruptus
 baptizatus clericus esse uoluit & spon-
 deret se uxorem omnino non ducere.

XViii **DE SECURIALIB; CLERICIS NON HANT PROPTER**
NECESSITATES QUAS ADIABULO INVENIANT EX
NECESSITATE CONFERUNTUR.

Proble ecc frequenter quidam defraatib;
in curicdes. uel quib; lib& publicis
functionib; occupatos clericos fecere con
tendunt. Quib; postea inccior thstirice
cum de se uocandis eis aliquid ab impera
toye pr&cipit quã gratice nascit deces
ento. Constat eni eos in ipsis munis. & licet
uoluptates exhibere. quos eedicebulo in
uenlum esse n̄ dubiũ e. Et ludorũ aut mu
nerũ ce paratib; aut pre esse aut forsi
tan inleresse. sit ce ste in&emplũ sollici
tudo & tristitice frũm. quã sepe p tu
lim ^{imperatore} presente cũ pro his sepius rogaxem
quam ipse nobis cũ positus cognouisti.
Quib; n̄ solũ inferiores clerici & curialib;
uerũ & icc iam in sacerdotio constitu
tuti in gens molestia ut redderent in

XViiii **DE VIRGINITATE UEL LATIS SIDI VIRGINI STABAT.**

Item que xpo spirite cliter nubunt. & cesa
cerdote uelant. si postea ut publice nub

serm. uel se de conculo corrupserint necesse
admittendos esse ad agenda poeniten
tia nisi is cui se iunxerat de mundo rēces
serit. Si enim de hominibus hæc ratio custodi
tur. Utque cumq; uiuente uiro alteri
nubserit hæc beccat ad altera. nec ei agen
dæ penitentiæ licentia concedat. nisi u
nus & his fuerit defunctus. quæ conlo ma
gis de illo tenendæ que ante immosta
li se sponso coniunxerat. & post hoc ad
humanas nuptias transmigravit.

XX. DE VIRGINIBUS: NON RELATIS SI DEVIARINT

Hæc uero que necdum sacro uel comine
tate. tamen in proposito uirginali
semper se simulauerunt p̄m conere
licet uel cōten fuerint. si forte nubserint
his cogendæ aliquæ conlo tempore peni
tenentiæ. Quæ sponsio ei ad nō tenebat
Si enim in thommes sol & bone fidei con
tractus nulla ratione dissolui. quanto
magis istæ pollicitatio quæ cum dō pe
perit. solui sine uindicta non poterit.
Nam si apostolus p̄culus que cōproposi

to uidi uirtutis discesserunt: dixit eccles habere
re damnatione. quic primam fidem ir-
ritam fecerunt. Quanto potius uirgines
que priori promissioni fidem frangere
sunt conate. Hec & itaq; regulæ frat Jmē
si plene uigilante fuerit ab omnib; di sa-
cerdotib; obseruata cessabit ambitio
dissentio conquiescet. heresis & scismata
non emergunt. locum non accipit & dice-
bolus seuiendi. Necnebit unicominites
Iniquitates superata cedebitur. uertit
spiritu feruore floccrauit. Pœp pre-
dicatæ leebis cum uoluntate animæ
concordat. Implebitur edictum a-
postoli. ut unianimes unum sentientes
permaneamus in xp̄o. Nihil p̄ conlen-
onem nobis neq; p̄ manem gloriam uin-
dicantes. Non hominib; sed dō n̄ro sc̄l ua-
tori pleccentes. cui ē honor & gloria in
sc̄tæ sc̄torum amen. (DEMA .III.)

EXPLICIT EPISTOLA S̄CI INHOCENTI .II. IN C̄
Inno centius & superio ep̄o tolosano salu-
tem. Consulenti tibi frater karissime

quid de proposito specie uncequocq; senti
sem pro captu intellegendis meae quae sint
uisce respondi. Quid sequendum uel quod
dici illis ratio persuaderent. uel aucto
^{lucidi or.}
ritas lectionis ostenderet. uel custodi
tū series temporum demonstraret. &
quidem dilectio tuce institutum scru
tate prudentium. Ad sedem apostolicā
referrem adurt. quid deberet de rebus
dubis custodire: potius quam usurpati
one presumpta quae sibi uiderentur de
singulis obtinere. Quae enim magis
prudendum putemus discere aliquid
quam omnino nescire. Mihi quoq; ipsi
de conlactione docilitas accedit. ^{dum} ut
per scrutatis rationibus ad proposita
respondere compellat. eoque fit ut ali
quid semper addiscat qui postuletur
ut doceat. Proponam igitur singula
subiciamq; responsum.

**XXI. DE INCONTINENTIASACERDOTUM UEL
CLERICORUM;**

Proposuiti quid de his obseruare debet.

quos in dicio conu ministerio aut in officio
presbiterii positos in continentibus esse
aut fuisse generati filii prodiderunt. De
his & diuinarum legum est disciplina &
beate recordationis uiri siricii epi mo-
niti uidentur commecerunt. Ut in conti-
nentibus in officis & clibus positi omni hono-
re & ecclesiastico priuocentur nec admittantur
ad tale ministerium quod so-
le continentibus oportet impleri. Est
enim uetus admodum sacre legis aucto-
ritas & inde ab initio custodia. quod
in templo anno uicissitudinis sue habi-
tate preceptis sunt sacerdotibus. Ut ser-
uientibus sacerdotibus puros &
ab omni labe purgatos sibi uindictam
diuine mysterice. Neque eos ad sacri fi-
cie fecerit admitti. qui & ercent uel cum
uxore carnale consortium. quod scrip-
tum est. Sci estote quod & ego scis sum
dnr dr uerter. Quibus utique propter
sobolis successionem. propter uxore
usuf fuerat relaxatus. qui & ecclesie

tribue d' sacerdotium nullus fuerat
preceptus accedere. quoniam magis hu
sacerdotes uelle uirtute pudicitiam &
die ordinationis sue seruare debet.
Quibus uel sacerdotium ut ministerium
sine successione est. Hec prescribit dies
quae uel a sacerdotibus diuinis uel ab acceptis
matris officio uocentur. Hec si periculum
ad corinthios scribit dicens. Abstinate
uos ad tempus ut uocetis orationi. &
hoc utique laicis prescribit. Multo magis
sacerdotes quibus & orandi & sacrifici
candi iuge officium est. Semper debe
bunt ab huiusmodi consuetudine abstinere.
Qui si contumaciter fuerit. carnali
concupiscentia quo pudore uel sacro
ficare usurpauit. aut quae conscientia
quo uemere & audiri se credit. cum
dictum sit. omnino munda mundis. Co
inquinatis cum & infidelibus; nihil mun
dum. Sed fortasse hoc licere credit.
quae scriptum est. unius uxoris uirum
non permanente in concupiscentia

generandi hoc dixit. sed propter conli-
nenticam futuram. Neque enim in legros
corpore non admisit. qui currit. Uellem
autem omnes sic esse sicut & lego. & ceper-
tius delectat dicens. Qui curtem in car-
ne sunt dō placcere non possunt. Et hoc
benlem filios non gerantem ^{ne} dixit. sed de
plene dispccor & diuisec sententia est.
Nam sic di quos forma illa & desiccitate
urte pcciter & discipline que ab epō si-
ricio ad prouincias commeaunt. non p-
bebitur peruenisse. His ignorantia
uenire mitatur ut aut dē & lero peni-
tus incipit abstinere. Et ite gradus
suū in quib; inueni fuerint sic re ten-
tent. ut eis non liceat ^{ad} & potiora conscen-
dere. quib; in beneficio esse debet quod
hunc ipsum locum quem relinunt non
amittant. Siqui curtem scit se forma
uiuendi missam a syricio dē leguntur.
Neque statim ^{cupidi tates} libidinis ab eis illis sunt
modis omnibus submo uendi. Qui post
admonitionem cognitam preponen

decem arbitrati sunt voluptatem.

XXII. DE ULTIMA PENITENTIA

Et hoc quesitum est. quid de his obseruac-
ri oportet. qui post bap^tismū omni
tempore incontinencie voluptatis de-
diti in extremo fine uite sue peniten-
tiam simul & r^{ati}onem d^{omi}nicam communio-
nis expossunt. De his obseruatio prior
durior posterior inleruenientem mi-
sericordie inclinatio est. Hec consue-
tudo prior tenuit ut concederetur pe-
nitentiam sed communione careretur.
Hanc cum illis temporibus crebrius per-
sequutiones essent. ne communionem
concesserit facilliter homines ad recon-
ciliationem securos non reuocarent.
Alcepsum merito negata communio est
concesserit penitentiam. H^{oc} totum penitus
negatur & durio^{rem} remissionem
fecit temporis ratio / sed postquam dñs
nr peccem & de suis suis reddidit. iam
terrore depulso communionem d^{omi}nicam
abeunlibus placuit. & propter dñi

miseri cordiam quæsi uicetiam profec-
turis. & nouati hereticis negentis
ueniam asperitatem & duritiam subsequi
uideamur. Tribitur ergo cum penitentia
& extrema communio. ut homines huius
modi uel in supremis suis penitentia secl
uatore nro a perpetuo exilio uindicerit.

XXIII DE ADMINISTRATIONIBUS:

Quesitum & licet est super his qui post acceptis
mum administrauerunt. & aut totum
ecclesiam exercuerunt. aut & licet capitelem p
tulerunt sententiam. De his nihil legitur ama
ioribus definitum. Meminerunt enim ad
potestates hęc fuisse concessas. Et prop
ter uindictam noxiorum gladium fuisse p
missum & dimissum esse datum in huius
modi uindictam. Quomodo igitur reprehē
derent factum. Quod auctore dno uide
runt esse concessum. De his ergo ita ut ac
tenus seruatum est sic habent. Hęc ut disci
plinam euestere. aut contra auctorita
te dno uenire uideamur. Ipsis cum in xpi
one reddenda gesta sua omnia seruabunt.

LXXIII. QUOD VIRI CUM ADULTERIS NON COMMUNICANT

Quod illud desideratum est sciri, quid commu-
nicantes viri cum adulteris uxori-
bus non conueniant. Cum contra uxores in confor-
tio adulterorum uirorum manere uide-
antur. Super hoc christiana selegio adu-
terium in utroque sexu perirrationem con-
demnat, sed uiros suos mulieres non fac-
cile de adulterio accusant, & non ha-
bent licentiam peccate uindictam. U-
ri uero liberius uxores adulteras apud
sacerdotes deferre consueuerunt, & ideo
mulieribus pro dolo eorum crimine
communio denegatur. Uirorum autem
licentia commisso non faccile quisquam
& suspicionibus abstinetur. Qui utique
sub mouebitur, si eius flagitium de-
gatur. Cum ergo peccata sit inlerdum
probecatio necesse scilicet uindicta ratio
conquiescit.

**LXXIV. QUOD QUI FRICES VEL CRIMINALES DICANT
HABEANTUR INMUNES**

Illud licet scire uoluisti ante pres-

dicentibus liberum concedat. utiq; post
baptismi regenerationem a principib;
posceremoste alicuius uel scinguenem de
rectu. Quorum principes numqua
sine cognitione concedunt. Sediudices
commissec ipsec uel crimina semper re
mittunt. ut cause cognita uindiceitur
ue cum questi fuerint delegata aut ab
solutio aut damnatio pronegotii qua
litate profertur. & dum legum inimp
bos exercetur auctoritas erit distator

XXII. **QUOD HII QUI INTERCEDENTI** *q* **immunis**
REPUDIO DIUORTIUM PERTULERUNT SISE
HUPTIIS ALIS UIXERUNT ADULTERI ESSE
MONSTRANTUR.

Que hic & com requisiunt dilectio tuo qui
interueniente sepudio a uisematri
monio copularunt. Quosmutroq; par
te adulteresse manifestum est. Qui
uero uel uxore uiuente quamuis disso
tium uideatur esse coniugium ad ali
am copulam festinarunt. neq; possunt
adulteri non uideri. Intantum ut & iam

hæ personæ quibus tales coniuncti sunt
& iam ipse adulterium commisisse ui
deatur. secundum ^{illud} quod legimus in
euangelio. quid miserit uxorem suam
& duxerit aliam mo&hatur. Et ideo
omnes a communione fidelium absti
nendos. De peccatis libus autem
propinquis eorum nihil tale statui
potest. nisi si in cenlores illiciti con
sortii fuisse delectentur.

XXVII. QUI LIBRI IN CANONE RECIPIANTUR

Qui uero ^{lib.} recipiuntur in canone in
scripturarum breuis adnexus osten
det. Hæc sunt ergo quæ desidera
te moneri uoluisti. Moysi libri.
quinque: id est genesis. Exodus. Leuiticus.
numeri. deuteronomium. Hænon
& iesuncue. & iudicum. Et regno
rum libri quæcettuor. Simul & rubit.
proph&cerum libri xii. Seclemonis
libri quinque: psalterium. Item his
toricorum. Iob liber. unus. Tobie. i.
Nester. i. Iudith. i. Maccabeorum. ii.

Esdre .ii. Pseclipomenon .duo. Item
nouites .tomenli. Eucan geliorum li
bri quattuor. Apostoli pseclipomenon .ii.
Epistulce iohannis .tres.
Epistulce petri .ii. Epistulce iude .e
pistulce iacob .i. Actus .apostolorum .i.
Apocclipsin iohannis. Ceterce autem
quce uel sub nomine methice siue
iacob minoris uel sub nomine petri
& iohannis quce a quodam leutio
scrip .tce sunt uel sub nomine andree
quce con .sco .ccri .de & leonide phi
lo sophis. uel sub nomine thome .
Et si quce sunt edice non solum repu
dicende . uerum etiam noueris esse
dcom necende .

405
Deca .x. kt. mercurum . stilicone .ii.
& contemio consulibus.

EXPLICIT EPISTULA SANCTI PAPAE IHNHO

CENTUM TERTIUM

INCIPIT EPISTOLA PAPAE IN HOC SIGNIFICANTIA
EPISTOLA HUZERIANUM.

Innocentius felici episcopo nuzeriano ^{salute} mira
ri non possumus dilectionem tuam sequi
instituta maiorum omninoqueque pos
sunt aliquid recipere dubitationem
ad nos quocumque ad caput atque ceterosque epis
copos referre ut consulta uideat
sedit apostolica & ipsi rebus dubis ceteris
aliquid faciendumque pronuntiat quod
nos & libenter accipimus & dilectionem
tuam memoriam canonum comprobamus.
Scripsisti igitur quod feruore fidei quo
polleris & amore sancte plebis uel reprobis ue
ris & desideris uel nouos quosque constitu
eris sed in his de quos constitutos non
habere aliquos uero marcos aliquos
digamos esse ad quod stupuimus prudenter
uirum de his uoluisse consulere
que omnibus sunt cetera ratione conper
ta ergo non quocumque ignorantiam dicimus
sed in oculis forsitan occupatos istud obli
tos esse uos dicimus.

xiiii Siquis uolens partem sibi corpo
ris amputauerit clericus esse
non potest nolens potest.

Quigitur partem cuiuslibet & digiti
sibi ipse uolens abscidit hunc ad cleru
canones non admittunt. cui uero ca
sa aliquo contigit dum adoperi rus
tico curam inpendit. aut aliquid fa
ciens se non sponte percussit. hos cano
nes precipiunt & de hoc fieri & si inde
fiunt repositi non abici. in illis enim uo
luntate est iudicata que sibi cause fie
nt ferrum in cere. quod scilicet & alio
id facere dubitare non possit. in istis ue
ro casus ueniam meruit.

xviii **QUOD DICAMUS AD CLERUM ADMIT
TI NON POSSUNT.**

De digamis autem & consuli debuit cum
manifestum esset lectio & apostoli. uni
us uxoris uirum & sacerdotium siue ad
clericatum admitti debere & hanc ip
sam rem si uirginem accepit ante ea.
Nunc ecce que habent ^{note.} uirum licet dicitur

tur sit in si deo co post ecc fuerit copulata
deus quisque com accepit esse non potest:

qui in lege ^{cautum e.} scriptum e non uiduam non
abibet tunc habere posse coniugem sacrdote

**QUI DE LAICIS AD CLERUM. NON OUI
BEANT PROMOUERI**

Oelais uero religio tua consulit qd
canones ordinem prohibent. Cestum e
quidem hoc regulas & desu castitas conti
nent. Sed non ita definitum est ut de omnib;
sit laicis constitutum. Neq; enim deo ci
nasci & non fieri possunt sed de signatis
genera de quib; ad deo carum perueni
re non possunt id e si quis fidelis milita
uerit. Siquis fidelis causas egerit hoc e
postulauerit. Siquis fidelis administra
uerit, d& unq; lib; hinc manifesta ratio est.
quo & si inueniuntur hinc modum quide
beant deo fieri. Tamen quo saepius
est ad curiam rep&untur; cauendum
ab his est propter tribulationem
que sepe de his & deo se prouenit:

QUI DE LAICIS POSSUNT CLERICI

^{aperte.}
**PIERIBICAPOSTE IN CONCUBINA
PROHIBETUR.**

Iaciuero qui habentes uxores baptiza-
ti sunt ac sic se instruunt. Ut opinio
eorum in nullo uacillat & ut ait de hac iune
ti sunt aut monasteriis & quod baptizati
sunt habent. Si non concubina non peli-
cem nouerunt. Si in omnibus bonis operibus
uigilauerunt non prohibentur huius
modi ad deum ceterum ad sumi

xxxii

DE TEMPORIBUS MORANDIS IN CLERO.

Itescane ut in eos tempora amissionibus
constituta seruentur. Ne cito quilibet
lector cito acolytus cito diaconus cito sa-
cerdos fiat. qui in minoribus officiis sediu-
perdurent & inter eorum paucos & ob se
quia conprobentur ut ad sacerdotium
postea emensisti stipendiorum mentis
ueniant ne praeripiant quod uita pro-
bata meritis accipere. quomodo ergo aesta
definitione monstratum est qui debeant
admitti qui uere probentur & his omnibus
quos uide dignatio tua non posse sepbar

eligere debebis quos de hoc facias
nullam gratiam hominibus aut benefi-
cium prestare uelimus tace desinueris
possumus de quorum adsumptione ne
incurrere neque erubescere ualeamus;

EXPLICIT IN HOC LIBRO III. INCIPIT EIVSDEM QUINTO

Innocentius maximus & dilectus episcopus per
britannos & desiccatorum canonum
maxima nulli esse debet incognita sacerdoti
qui censeat hanc a pontifice satis in deo
tunc maxime cum ad laicos relogiosis suis
& sciat & iustitiam esse ducatur;
Nuper ^{quidam} maximilianus filius noster agens
in rebus; ^h cuiusmodi ^{quidam} querellam deklarat
libelli eius series ad hanc declarata:

**XXIII. QUOD HII QUI IN PRESBITERIO FILIOS GENITRI
RIUS REMOUERI A BOFFICIO DEBIANT:**

Quia huiusmodi ad discipline ductus non
procuratur & de hanc pollui ab indignis pre-
sbiters qui in presbiterno filios asserunt & p-
creasse quod non licere & ponere nisi
nosse ueram prudentiam legis totius
habere notitiam. Et ideo frater karissime

illi qui subiecti sunt tenore perspecto
eos qui tunc perperasse dicuntur iube
in medio collocari discussisq; obiecta
omnibus que ipsis presbiteris impinguntur.
Si conuinci potuerint a sacerdotali se mo
ueatur officio. quia qui sci non sunt. scia
re peccare non possunt. atq; ad hunc effici
entur a ministerio quod uiuendo in lu
cite polluerunt. miramur hęc eorum
dissimulare epōs ut aut cohibere aut
nescire esse illicita iudicentur.

LXXXIII **INCIPIT INUSDEM PAPAE VI. QUOD PRO PENITENTI
AM HULLIS POSSIT AD CLERICUM ADMITTI:**

Innocentius cęsariorum macedonio & ma
riano episcopulis multa in prouincia
contra canones & desiccatos dicitur &
quem aliorum usurpatione plurimis &
relaciones diuersorum & suggestiones
fidissime reuelerunt. que quidem pos
sint facile reuocari. Si episcopi in his non inue
nirentur cunctos qui dunt aut amicos
aut obsequentibus gratiam prestare
nituntur. re legione uiolant ordinisq;

corrum punt. ac sic & uenit. Indigni quiq; ho
nores suscipiunt & de sacris cos & admittan
tur ad derum quibus inter laicos qui de dig
num locū habere merentur sicuti nunc dato
nobis libello monstratū ē. Modestum quib;
dē multis eximib; inuolutum. Propter q;
& iam penitentiam egisse dicit. Non solū de
negam effectum quod non licet. uerū & iā
ad episcopatus cepicem tendere. Cū cano
nes apud nicetam constituti penitentia
& licem ab infimis officis de hereticorum ex
cluderent. & ideo fr̄s km̄i p̄sp̄cto tenore
libelli & in iudicis presentia. ac si uere
constituere. tunc quod e libellū ad firmat.
non solum ab ambitione sed & licem ad her
eticum remoueatur officio.

**INCIPIT EPISTOLA PPA IIII
DE LIBELLO TT THARIANO DAMNATIS A
PROUINCIALIBUS EPISCOPIS QUORUM
SENTENTIAM SEDIS APOSTOLICA RETRAC
TARE CURAUIT;**

Innocentius. rufus. gerontio. sophronio.
flauiano. machedonio. presdotio. &
consteae. ep̄s p̄ machedonicē constitutis.

mora^o episcoporum nrorū in coximiniani
leonominii uel potius in postuni tōs tēpo
rum f&it. ut uos iterā^{te} debēbūlio. & ta
riceno que hmonicē. & nos iterum in homi
nes perditissimos insurgeremus sed ut
possum paucioribus uerbis in colorum tan
torum meditabor conpendiū & sthōtim
que in uolumine litterarū urarū consp&
erit r&tractabo graue non oportuit uiden
pissimis mentib; uris cuiuscūq; r&tracto
iudicium qui cū ueritatē & cogitātā sepius
in cogitā splen descendit in lucē & perniciē r&dio
cata in iudiciū grauius & sine penitentia
condempnatur. Nō fructus diuinus est.
iustitiam sepius r&enset frī kmī. Uerū
illud uideo mouisse animos urōs quod in
multis b&bilis sepe fallacis dephensis
obidēnt & exemplē fictarū q̄si conobis
litterarum. cum pro consuetudine homi
nis nihil quod proferr&icom fide dignissi
mū uider&ur. sed sileatur. ^{omne.} Icom d&cdi nego
tio musmur. & conuicti dicēboli ipsi anhelus
conp̄mcentur. Subiungimus h̄ his phores

litteras quos per memoratos ep̄os miseram
quibus tunc plenioria sententia n̄rorū sen
suam designatē. ut dū relegerēt nihil
ambiguū. Nihil requirendum in hac
causa dēclero rep̄atis, hanc h̄ paginu
lcc̄ n̄rā sollicitius credensibus ep̄is re
gendam mitte. Ut sciant plenissime
quid sit deb̄cūlio & t̄c̄ano. c̄terisq; pro
nuntiātū ut seruent qui digni admoni
tionesum cauere acclibus n̄ralice sor
tiantur cōt.

INCIPIT IIJSDIA PATRI. IJII.

DE TERMINIS MINIME TRANS FIRINDIS

No centius florentio ep̄o tibustinen
si non semel sed cū quo t̄bis d̄c̄m at
scriptura diuina transferre non oport
tere terminos a pat̄ibus institutos;
quic̄ nefas ē. Sed quod ab̄t sem̄p̄ posside
nt alter inuadēt quod tūc̄ bonitate
fr̄ & coep̄ n̄r̄ ursus cessent p̄p̄rasse; n̄ā
nomen t̄c̄c̄ siue felientem parrochia
ad suam diocesim am̄iorib; pertinēt
in uocasse. Te atq; illic diuina celebrat̄e

mysterice. in consilio eodem ac nesciente
non sine dolore conquestus est. quod si uerum
est non leuiter te incurrere cognoscas. Un-
de si deinceps cupis te contra usurpationis in-
uidiam. in his litteris admonitus te conue-
nit abstinere. Certe si aliquid tibi creditur
iustitie suffragari. integris omnibus; & in-
fractis te contumaciter; post dies ubi ne-
cessitas per te cedere debebit; ut in bre-
uiter possis in intentionibus; respondere. par-
tibusque in medio collocatis. quid antiquitas
aut ueritas habereat requiramus.

**XXXIIII SICUTIUS UXOR FUERIT ABDUCTA INCAPTI-
UITATEM IN ALIAM MARIUS ACCETERIT
REVERTENTE PRIMA SECUNDA MULIER DE-
BIT EXCLUDI.**

Innocentius. probo. conurbatio procelle
baccatrice facultati legis intulit cecum.
Hambene constituto matrimonio inler
fortuniu & uisum captiuitatis incursus
fuerat neuum. nisi scilicet relegionis statuta
prouiderent. Cum enim in captiuitate pre-
dicta uisum mulier teneretur alio coniu

gium cum restituta sistunius memora-
tus misse cognoscit. sed fcauore dñi reuer-
se usque nos cedit. & nullo diffidente uxore
se memorati esse perdocuit. Quere dñe
filium merito in litteris stectuum fide ecc
tholica suffragante illum esse coniugiu
quod erat primitus gratia diuina funda-
tum conuenlum que secundemulieris
prioris supstite. ne diuostio ei & te
lo pccato posse esse legitimum.

XXVIII. AD AURELIUM CARTAGINENSEM ET AUGUSTINUM
HYPPONENSEM EPISCOPOS
SCRIPTA SALUTATORIA PLENA CARITATE

Innocentius. aurelio & augustino episcopis, ac
ceptissimimihigermani conprbi illore
cuius uocatus officio nro esse non debuit.
Pccatos enim scilicet carissimos natu-
rale quodammodo nobis uidetur conse-
quens. Occidere igitur in dno uram ger-
manitatem amantissimi cupimus. &
pro nobis pccari ^{apud} dnm uote rependere
precamur. quicquid benenostis commu-
nionibus; & ceteris pluragim orationibus;

quorum singulis aut priuatis

XVIII. AD JULIANAM NOBILEM HIJSDIEM PAPAE

SCRIPTA EXORTATORIA:

Singulorum membrum & desine tue religio-
nis amplitudine existere. & conobis
seu etenim sic colis scotis omnibus mani-
festum. In ipso enim cervice nobilitatis.
multo nobiliore & de ditionem in-
pendit. Et in cervice xpi agnitione pre-
ceptis ei obtemperat. & in fide potius ex-
ultat quam in cervice generis flore iocunde-
ris. Summe uirtutis e uicisse gloriam car-
nis. & in cervice xpi gratia nobilitatem
moribus superasse. Domine filice merito
inlustris. Certe igitur existens dilectis-
sima uirtute huius. quecumque sunt speculac-
le huius diuinisq; officis inlustrare con-
tende. Ut qui insignem te prestavit red-
dat sibi per seculum decororem.

XIX. AD AURELIUM IPM CARTAGINIS DE PASCHA

Innocentius aurelio: cecritatis nre offi-
um nullo merucllo dirimitur. & sic si
caste nullos cervice ferat. Uirtutem enim spi-

hæcclis gratice. ab testis in cordib; & comore
m̄m con fou & sacer do tæclis ipse sō ci & cæc
Quur ergo indignum ē unitatē & clesie cus
todire. Idem q; omnes pccrit & sen licom
& pronunliem frat k̄mē; Hæc ergo lit
teræ de ratione pccschæclī alterius dico
futuri anni per scripsi. Hæc cū con lediē
xi k̄ cæprilium peneluna xii. colligetur
Ncom quippicē min' ē. Item q; in an lediē
iiii k̄ cælen dærum eæcundē ubniat xiii er
timæcui xi k̄ cælen dæru memoratarum
die festæ pccschæclice celebrandum. Quō
in xxiii lunæ nullū pccschæc unquā ante
hæc factum esse cognoscim'. sen len liē
mæe & pposui atq; edixi tenorem. icc pru
denliē ex tunc consorti mihi frater; Cum
unccnimes & consacer dotib; n̄is hæc encip
scem sem in synodo se legiosissimo r & rac
tore; Ut si nihil dispositioni n̄re resul
tat. nobis plenissime aper teq; rescrib;
Quo de liberatæm pccschælem diem icon
litteris anlemoris ē seruandam suo tem
pore p scribam'. Con p̄brum cū archi

deum quem uis nouerim quod libenter
sime ac more suscipies consuetudo tamen
et habundantibus; postulo. ut & in inter
tuos habere digneris.

XLI

ANTIOCHENI ECCLESIAE:

Innocentius bonifacius p[ro]bo & ecclesie anti
oche[n]se quem priusquam ad urbem pue
nit & romam beatus apostolus p[etr]us
sua p[re]sentia inlustrauit. uelut gesma
ne ecclesie romane diu[er]se ab eadem alie
ne esse non potest. Hec missis legatis
p[ro]p[ter] peccem postulauit & meruit. Ut &
eu uegricos suis ordinib[us] & locis inleme
rate ordinatione quem acciperant me
morato suscipere[n]t. & iohannis se me
morie ut clericos ut clericos munu[m] collige
r[et] atq[ue] congregare[n]t. Promittens ip
sius ciuitatis ep[iscop]i frater n[ost]r[us] & c[on]ceder
et sic si quis forte ut canobis ut adu[n]de pos
terioris ordinationis ad eadem uenerit
se sine con[tra]u[er]sione recepturum. Nino
m[en] ep[iscop]i memorati inter quiescentes ep[iscop]os
recepturum. Cui rei nos nouerit. credidit

se meos fr̄ k̄m̄e. & eos in m̄r̄e uiscer̄ r̄be-
pisse: ne diu membra que roquisiuerant
s̄nitate. Ab unitate corporis habebent
aliena; Omnia uero que p̄ ordinē gestae
sunt filius m̄r̄ diaconi p̄culis h̄erū sci-
licet & postitor litterarum tue dil̄ctio-
ni poterit en̄cer̄re: Ut & ḡaudium
commune in nobiscum habebes. & eos in-
formes qui pro attici p̄estib; interue-
nire consuerunt.

LII. AD ALEXANDRUM ANTIQCAHŪ EP̄M DE
Innocentius alexandro ep̄o. Quae graece
mihi quae p̄pic quae n̄ecessaria legatio
tue s̄nitate frater k̄m̄e ad nos dir̄ctae
fuerit gestorum ipsorū replicatione cog-
nosces; uolunt enim conp̄bit̄r̄ excessian̄
h̄ene am̄it̄cerū n̄r̄orū ^{p̄p̄n̄ulu} p̄ singulā p̄ con-
p̄bit̄rum n̄r̄m p̄culū nicolaum diaconū
& p̄bit̄rum sub diaconū filios n̄os. quasi pri-
mitices p̄ccis n̄r̄e conscripsi; Scl̄uto itaq;
& tuam mihi in xp̄o gest̄manit̄e & om-
nē illam que t̄cum t̄com p̄ene sen̄it
& clesicom. nosq; ut feceris & colloquam̄

p̄lo crebrius litteris & frequenlius de ur̄a
seclute lce & lificer̄is. Decebit enim ut confido
dñs totius nos p̄leriti temporis dispendia
amoenissimo litterarum conloquio se
penſere.

XLIII. DE AT TICO CONSTANTIHO POLITANO EPO

Innocentius maximiano ep̄o. Miramur
prudenciam tuam scripte ad atticū ep̄m
constentino politane urbis. Anobis & pro
secutione proprie & deo libello qui subit
ad nos ē postulare. a quo n̄c misſes ulli
saltem epistulas cednos uel cedurc̄m syno
dum utiq; ptulisti. Idq; non p̄lenū est imer
tribuendum. quod debet deprecationib;
discussē ratione concessum. Communio
enim suspensē festiturur. demonstrēti
causē quib; id c̄derat icon esse d̄ & l̄ſes.
Et profitenū conditiones p̄ccis impl̄ & l̄ſes
quod neq; cepud uos neq; cepud nos ut pre
dixi atticus misſis eccl̄icubi suorum. ut di
cere uoluit ut demonstrare cōpl̄ & lum.
quem cedmodum anliocene: n̄ & eccl̄ie fr̄
et coep̄ n̄r eccl̄ & cender. Digne legatione

& prosecutus est & probecur. Quib; omni
b; utiq; mler esse dignocetus. Cognouisti
quē eedmodum singillatim omnice scyp
torum nrorum. Anle hoc de cluise beccur
simi iohannis quondam epimri discusse
rim. utque illi cepud anlio chicom fieri de
buerint fuisse compl&cc. Quorum amplex
ati pccem utiq; fidem fecim. & mcegnū
tramitem omnib; eedem postulatu
ris ostendim. simodo que discussec sunt
atq; compl&cc. & icom ipsi se pro suo loco
fecisse uel complesse aliquando monstra
uerim. Communione que utisti legatio
nes solemniter destinata sibi rogoue
rim sediberi. Exp&ccam ergo & pro
fessionem memorati de compl&ccis omni
b; conditionib; qucc diuestris temporib;
prediximus. & p&ccationem communio
nis utrb&cc & p&ccenū & probccenū se eed
dem mereri. Reddcomus fr̄ iem̄ ncom
de omnib; plenissimccs ad sc̄m fratrem
^{nostri.}
nr̄m synodum dudū litterccs pccipisti.

XLIII. INCIPIT HUIUSD PATRI IN HOC SINTI EPISTULA

ALEXANDRUM AHTIO CENŪ TRĀ DEFACE

Apostolici fauoris gratiam ceno pccis
usq; cednos d&cora resplendunt: Tcenlū
q; lucis gaudiorum que infulsit fidelib;
& dicentes dō m&ximccs lauder maiores
nos debere fccretemur. Plusq; cedō iu
candecoti sumus: quod discussis omnibus
lecterib; cccionum tue fraternitatis
pcc totum pib&cora ac pccotientice gestū
cognouimus. ut in omnib; dnm laudate
mus. Successumq; ipsū ideo prestatum
tuis laborib; uidecem. Quod totoc uistu
te pccis cccnator & scis tens ecom requisita
muenaris. & pccpcciam sūmā cccrtatē
seruccberis. Cum ergo om̄ tuum pccipue
qui quondcē pcculini atq; euccgri ep̄orum
censitifuerant nomine; Hoc beo summā
uotorum meorū cū antiquineui purga
tio tuis tēporib; tuisq; meritis proroga
tur. Quorū & licc illos eidem nominis qui
in rcclicc mexic dcrictus acciperant.
Censu bono qui & is gratiam r&line se sus
ceptam. & quiccnr conpccr cassiccn' grxtū

dixit. Tu es fore dignatio nisi meo consilio
in ciuitate urbe deus ecclesiarum ordine duce
se censerent. Si tui propter beniuolenti
tate tuam promissisq; memorati. ut miler
obleros sacerdotum ministrosq; qui in ciui
tate sunt ad numerentur per km. libenter
preberet de episcopi helpidio atq; pcepto cog
nouit quod sine questionibus successu & deficiis
recuperauerunt. & multum ingessit ut
sub idem testentur. Sollicitus in quesiui
utrum omnibus esset & conditionibus; scilicet fecer
tum in causa beati & uere do digni sacer
dotum iohannis. Et cum per singulas ad se stio
legatarum & uoto complere esse fecer
sentur. gratias agens dno comunione
& de urbe ita scripsi ut prime feram apos
tolice sedis condiscipulos primos dedisse.
Obleris necem peccis in que firmatos uos nos
q; dno xpi ita benigniter amplectitur.
ut que comuni & ut nullo de obleris dicitur
mto ut leui cuius que conlenlionis pudo
se pulsatur. Scripta au ecclesie quo cu
uis sunt porrecte suscepi. ne puram m

iuricem ille qui olim a nob suspensus fuerat
repudicetur. Et cum scitis abunde mac
tis sitotum. sicut dignum ^{nelegere.} pcurabis. qd
mei psonae debent custodire. Ut si omnia
uis concilii abtib; q; ta scis serogauerit
esse comunem. prestetur seni fauore uo
nro q; iudicio comunione ac litterarum
a nob gratie prorogata. Subscripter
uiginti epi rectore.

**XLII. ALEXANDRO IPO. QUOD PRIME SEDES
S. PETRI APUD ANTIOCIAM ESSE MEMO**

Gloria & honor nob atuec fratni **URIT.**
tate inpositus. n & esseri tractatus
causas indux. quo litteris ut comunio ho
nro. ut dicit sci spr gratie responde se pos
sim. Reuoluenles itaq; auctoritatem
niceni synodus que uno omniu p orbem
trcoru mente explicat sacerdotib;. que
censur de conuocene ecclesie cum otis b
delib; ne dixerim sacerdotib; esse n & cer
seriu custodire. que sup diocesim suam
predicte ecclesie. non sup ediquce pro
uiliam recognoscim constitutam un

decedueſtini non tā p̄uuitatis magnificen-
tiam. Hoc eidem adtributū quā quod p̄-
ma primi apostoli ſedis eſſe monſtratur
ubi & nomen accepit reſeſio xp̄i cona & q̄e
conuenlum ap̄ſtolorū apud ſeſeri cele-
berrimum meruit queque urbis romę ſe-
diñ cedent. niſi quod ille in tranſitū meru-
it iſte ceſuſceptum apud ſe conſummātū
que. ḡcud & Itēq; arbitramur fr̄ km̄e ut
ſicut m̄lro politanos auctoritate ordinē
ſingulorū. ſic & cleror non ſine p̄miſſe
conſciencia que tucc ſinas ep̄os procreent
In quib; h̄c modū r̄ctā ſerucabis. ut longe
poſitor ut teſi decet ordinari cenſeas.
Ab his qui nunc eos ſuo tenlum ordinari
arbitratu. Uicinos aut̄ ſi ſtimas ad manū in-
poſitionū tue gratie ſtē tucc pubnre.
Quorū enī temaxima & p̄betat cura p̄ſci-
pue tuum debent mereri iudicium.

**Xlvi. QVOD NON PORTEXTI SICV DVM CONSTITV
TA IMPERATORV DVOSISSE METROPOLITANV.**

Nam quod ſciſciteſis utrū diuiſim **IP̄OS.**
periculi iudicio prouidat ut duę m̄lro

polis fecerit. sic ^{duo} tunc metropolitani conepi debe-
 ant nominari. Non ergo uisum est ad mobilita-
 tem & essentiam mundorum diuine ecclesie comu-
 nicationis honoresque aut diuisiones proprias. quae
 pro suis causis faciendas duxerit imperator.
 Ergo secundum pristinum prouinciarum morem
 metropolitani conepi conuenit. numerusque
 Cyprios scilicet adseris olim carriane impi-
 blectis potestate fortigatos non tenuisse
 nicenis canones in ordine condis sibi episcopis &
 usque ad huc habere presumptum. ut sine
 arbitrato ordine non inuenerit consulentes.
 Quo circa pro succedentibus eos ut curent iuxta
 canonum fidem catholicam scilicet perire. atque unum
 cum clericis sentire prouincias. ut conueniret
 spiritus sancti gratia. ipsos quoque ut omnes ecclesi-
 as gubernarent.

**XLIIII. QUOD ARIANORUM CLERICI NON SINT
 SUSCIPIENDI IN SUI OFFICIIS QUAMVIS
 FORUM BAPTISMA QUOD CATHOLICA CON-
 STAT CONFIRMET ECCLESIA.**

Ariani pro clericali et eodem modo per-
 tet quia eorum clericos conuenit ad dnm

sub imagine penitentie accipi sp̄s sc̄ifica
tione p̄man' impositionē suscipim'. Non
uidetur de hoc eorū cū sacerdoti aut mi
nistri cuius picem suscipere dignitate.
Quo quib; solū baptisma ratū esse p̄mitti
m'. Quod utiq; in nomine patris & filii &
sp̄s sc̄i p̄ficatur. Hec sem̄ sp̄m eos habere
& illo baptismo illisq; mysteriis arbi
tramur. Quo cum a catholica fide eorum
auctores desciscerent. perfectionē sp̄s
quā acciperant amiser'. Hec de re ei ple
nitudinē possunt quem maxime in ordina
tionib; operat. quā p̄ impietatis sue p̄
dicē potius quē fidei dixerim p̄diderunt.
Qui fieri potest ut eorū p̄phetas sacerdo
tes dignos xp̄i honorib; arbitremur. Quoz
laicos in p̄fectos ut dixi ad sc̄i sp̄s p̄cipien
dam gratiā. cū penitentie imagine reci
picemur. Grecurtes itaq; tunc hęc ad noti
tiā coeporū ut p̄synodū si potest ut phar
r̄stationē faciat pubire; utque ipse
tū necessario p̄cōnata use. & nos elimare
respondim' cōmuni omniū consensu. f̄tu

studioque seruatur.

**XLIII. NOSTRO EPISCOPO DISCO IOHANNI CONSTATI
MAGISTRO POLITANO PONTIFICI:**

Adgecuderelitteris fraternitate tuce dere
ceptis pcculini ut euegri eporu. clericis
populisq; & derestitutis helpidio atq; pap
po coepis pcensum. & uel sero rcepte pcc
cis gratice te fouere: post posita omni c
tenlione puidim. Unde hccscd prestan
tissimu fratre & coepm nrm alexandrū.
rendendos tuce transmisiim uniconimta
ti uidelicet. ut si om̄ inimicitie om̄ emula
tio. tūc denomine sc̄i iohannis mircondiepi
quam de omnib; eidem cōmunionis pccsti
cipes. & tuce animositate discessit; hccsc̄
soci & ceteris rceptis litteres frat̄ h̄m̄e
modo. ut omnia que hic actis firmata s̄.
Apud medicatorem nrm amabilem alex
andrum ore proprio ut cōmunicantē
conuenit feceris; ut enī h̄c nobis unce
nimitcc̄tis casycc̄tisq; causcc ubnerabi
lis ē. sic in her & sollicitcc. ne quid oblicum
aut subsiciuum in quo qucc̄ residerenosc̄t.

PARAHDI;

Innocentius laurentio ep̄o sinienti. diuini
 ratissimi dilectionis tue litteris licetis he
 reticos photini ubi ena secta conles in trito
 rio dilectionis tue non solum esse. sed &
 publice sibi conubuliculae in eadum quorum
 possessionib; prepeccare. cum de toto poe
 ne orbem quicquid con multa quicquid uos
 delegerim; habere. quorum doctrine
 nefecrie auctorem mercus dudum de ur
 be pulsus temeritate conle e ductus
 audacia. ut primū sibi inler eos iudicet
 locum; Sed ne ulterius debecchandi ha
 beant fecul tectem. & conimces simpli
 cum ac rusticanorum sicut in gehennā
 cui destinatis sunt trecta conle. Actū est
 aduersum eos ad defensorib; & ceteris nre qd
 eos possint expellere. ut qui xpm dnm &
 patri substentia anle seta negant ge
 nitum. hii cū iudeis qui cū dī tectē nega
 uer. & nunc usq; negant pccicipium
 habent dēnacionis. tuū e. ^{igitur.} fr̄ km̄e que

percepte sunt non senices agere. Neple
bem tibi creditē dissimulatione deper
des. & incipies dō de p̄ditis reddererationē.

LITTERAS CUM HUIUS CLERICIS QUOS BOHOSUS
DAMNARE ORDINASSE COGHOS
INNOCENTIUS MERCICENO EP̄O NAUSITHO. **XCIT.**
Superiore tēpore sit cōm̄ ^{reor} memini
me tē cōd̄lectionē tuā quē cōd̄ f̄r̄ & cōep̄os
nr̄os. rufum & cler̄os huiusmodi litteras
d̄ clericis n̄c̄isensib; t̄c̄ens misisse. Hi sunt
uidelicet qui se cōle d̄cōn̄ationē bonosi
adsererent. ab eodem tē p̄br̄os quā dice
conos ordinatos. ut si relicto atq; d̄c̄n̄ato
ei errore uellen̄ & d̄c̄e copulcari libenter
r̄ciperent. ne forte qui essent digni r̄cu
percōde sc̄lutis. in eodem deperirent;
uerū nunc in raub̄n̄ati urbe mihi consti
tuto. prop̄t̄ romani populi n̄cessitat̄
exeberrimas gest̄m̄c̄no qui se cōser̄t esse
p̄br̄um. atq; lupenlius qui se dice cōn̄
dicit. Multorū t̄clū quē si legatione
suscepte p̄ ^{prece} ^{fusa} f̄c̄tus ad dolores proprios
& primere gest̄uer̄. Asserent̄es se quidē

ecclesiac indilictionis tue constitucas
perrochius pertinere? Sed tucc̄ cōmunionē
non potuissē mereri. Et uidelicet & ratione
quæ rursus tuius quidc̄ nomine ITERATA OR
dinatione presbiterium suscepissē &
non leui impedimento fit. dum aut illi
dolent huiusmodi hominē in ecclesia rē
nere? Aut ille sic p̄ccare debere. In aliis
arbitratur quē in se agnoscit esse p̄ccatū.
& quam uis de eadem re plenius littere
meæ continerent. quæ superius memora
ui. Tamen & licet nunc admonendū duxim
frat̄nitate tucc̄. ut si uere constat aliquos
ante dānationē bonosi ab eodē ordinator.
Post eam uoluisse uel nunc uelle reuesti eos
rēcipiendos esse censim. Maxime cū me
morati asserant se in concilio anteriore
tēpore ordinatos. ut sc̄e rēcordationis
uirum corneliū ep̄m symmen sis urbis.
Hæc non & fr̄em n̄m ni & c̄. aliosq; non nul
los fuisse presentes. cū honorib; quos se
habere memorant augerent. Unde fr̄
semē sicor̄ cōfessio fidē rēcipit uen susci

piendose esse ambigere n̄ debes. quos d̄cē diu
ecclesiac sibi creditos p̄cessus es r̄linere.

INNOCENTII PAPIE

Innocentius rufo & eusebio & celeris ep̄is. ma
cedonib; & dicconib; in d̄no salutē. Magna
me gratulatio habuit. cū post tot discen
mina totius ut recedixerm mundi ut t̄lis
archidiccon' ur̄arū post tot litterarū
scillis p̄cessib; ad nos usq; directus aduenit.
Quēcū uidissim' ilico ut oportebat p̄cōnd̄xi
de ur̄o f̄cti sum'. uerū ubi sep̄ p̄m' uos
se sententia de gere d̄n̄o ubi es gratias
r̄tulim'. Quos uos famulos suos suisq; eccl̄i
b; seruienes. & incedue sit t̄bulur. & in p̄
speris gubeynare dign̄tur. Quicum trecci
dis & ep̄is t̄lces ecc̄s p̄scripi ilico r̄censes.
In quib; multae posite esse p̄uidi. que stupo
rē m̄n̄lib; n̄s indicerent f̄ccerent quenos
n̄ modicum dubitare: utrū alit̄ putarem
an ite ille essent posita quē admodū p̄o
nabant. Quēcū sepius rep̄l̄m' f̄cisse
ad uenti sedicē postolice. ad quē relatio
quē ad caput ecclesiarū missa currebat

heri iniuriam. Cuius adhuc in ambiguo
sententia ducitur unde quibus; ideo dudum
scripsisse minime. Hunc iterare forma
argumentis euidenioribus; geminata per
contatio ur̄a compellit.

**¶ I. UT SI SACERDOS UEL QUI LIBET EX
DUAM UXOREM DUXERIT UEL AB
SUYM PERDAT OFFICIUM;**

Eos qui uiduam accepisse suggerunt uxore
heri. non solum clericos & factos agnouit
uerū & licet ad infulcas summi sacerdotii
peruenisse. quod contra legem esse præcep
tum nullus ignorat. Nam cum moyses legis
lator dicit & sacerdos uxorem uirginem
accipiat. ac nem hoc præceptum aliquid pu
taritur ambiguum addidit. non uiduam
neque eibet contra quod præceptum diuina
auctoritate subnixum. Nulla defensio
mandati alterius opponitur. nisi consublu
do ur̄a que ut ipsi fecerunt in ignorantia
ut uerū cum diuina. n̄ & apostolica tra
ditione & ratione integra statutum est
Hoc autem om̄ que per orientem occidentemque

et deficiat: nouerit uirum dilectio hec & potius
statim non admittit: neq; cedulatum &
deficiat: ordinis locum telesced sumere
& si septi fuerint submouere.

**LI. QUIS CATHOLICUS HABUERIT UXO
REM IUDICATA IAM POST BAPTISMUM
CONTRAXIT ALIAM CLERICUS ESSERE POSSIT;**

Quando deponitur non dicitur oportere digere
mū eum qui catholicus nos habuerit atq;
amiserit uxorem. si post baptismū fu-
erit alicuius fornicatus eumq; primā uideri
que nouo homini copulata sit: qui illud
coniugium per baptismi sacramentum
cum ceteris criminibus sit oblatum. quā
cum deinceps utiq; dicitur certe si tres
habuerit in uolere positus homine ux-
oris erit. que post baptismū que facta ē
sic inler prelatibus; primæ uirgine que
nomen accipit. que quecto ducta est
loco. qui foro istud non uideat contra
postoli esse preceptum. qui ceteris: cuius u-
oris uirum oportere fieri sacerdotem
Se obicitur quod in baptismō quid quid

in ubi se homine gestum ē sit solutum.
 Dicite mihi cum peccate uerē loquor crimina
tentulum dimittant inceptissimo. in & il
lee que scdm dñm p̄ceptee ac dī in scriptura
complentur. Uxorem ducere crimē ē. aut
non ē crimen. Si crimen ē ergo p̄fecta
ueniam dixerim erit auctor in culpa
qui ut crimine cōmitterent in peccato dī
Cum ipse eos iungit & benedixit. Si uero n̄
ē crimen. quicquod dñs iunxit nescit sit
crimen appellari. & sciamon cecidit.
Etenim cecidit p̄p̄corat uir uxorem. Quomo
do creditur ut inler crimina esse dimis
sum. quod dō auctore legit consummatū.
Quid & cclium filius p̄censet. nū quid n̄
erunt admittendi in hereditate con
socio. qui & ecce suscepti sunt. qui cenle bcep
tismū sunt uxor. Eruntq; appellandi ut
naturales ut spurii quic non ē legiti
mū in cōmōniū. nisi illud ut uob uiderē
quod bceptismū adsumitur. Ipse dñs cū
inlerrogaret cciudeis si uerē dimit
tere uxorem. atq; exponere & si n̄ debere.

Ad didit quod ergo dicitur iunxit homo non sepe cora
r & . Ac ne de his locutus esse credat' que post
baptismū sortiumt meminerint . hoc est
iudeis interrogatū & ceteris esse responū
Quero & sollicitus quero si unce eademq;
sit uxor ei' que ante cum in dōs postea sit
fidelis filiosq; & ecce cum esset & ceteris in
susceperit: ac postea ceteros cū fidelis utrū
sint sū nominandi annon . hoc becon l p
ecc defuncto pcc tre herē cū de heredita
tis con sortiu . quib; filiorum nom rege
neratio spiritus creditur ab stulisse .
qd cū nec sentire atq; iudicare absurdū ē
que necdum ratio ē hoc defendi & uccua
magis opinione iocetari . quē aliqua auc
toritate roborari . Cum nō possit inler
pccata deputari . quod lex precepit &
lex iungit . Nam quid si quis ceteris uir
tutib; studerit . humilitatē sicutus fue
rit . pccatū licē tēnerit . elemosinas fce
rit . mosti destinetos quolibet & ratione
sy puerit . adulterice & corrueyt . cetera
tē tēnerit . quero si hęc cū fuerit fecerit

fidelis committit. quicquid per baptismum
quod uelut homo gesserat putat. offendit.
Aspicitque gentilem hominem Cornelium ora-
tionibus; atque elemosinis reuelationem
per ipsum quod ipsum uidisse. Num quid per bap-
tismum hęc illi ablecti sunt. propter que
baptismum uidetur esse confensum.
Sicut creditur mihi credite. non modicum
erratur. quicquid quid bene gestum
fuerit. & secundum precepta ecclesie custo-
ditum. non potest scilicet deperire.
Nuptiarum ergo copula quicquid in mandato
perficitur non potest dici peccatum. ut quod
peccatum non est solum in peccata omni-
non non debet. eritque in legem estimare
aboleri non posse prioris nomen uxoris
cum non dimissum sit pro peccato quicquid
deus sit uoluntate complere.

**III. QUOD NON SUSCIPIANTUR IN CLERO AB HE-
RETICIS ORDINATI:**

Veniam eadem tertiam questionem que pro
sua difficultate longiorem fuit dispu-
tationem cum nos dicamus ab hereticis ordi-

inco^ltos uulneratōm pilleam meam^q imposi
tionem^q abere cepit ubi uulnus infixū ē.
Medicine ē adhibende quo possit recipere
re sanitatem. que sanitas post uulnus
scurte sine cicatrice esse non poterit.
Atq; ubi penitentia remedium necessarii
sumē. illic ordinationis honorem locum
habere non posse. Hec sicut legitur. qd
et diligenti immundus immundum erit.
quomodo ei tribuetur quod mundicie ac
puritate consuevit accipere. sed contra
asseritur ei. Qui honorem amisit hono
rem dare non posse. nec ullum aliquid
accipisse. qui ^{in dolo remanserat} nihil in se conseruauit quod
ille possit accipere ad quiescimus. Et uerū
ē esse qui quod non habuit dare non po
tuit. Damnationē utiq; que habuit
p^rauā manū impositionē dedit. & qui
p^resticeps factus ē damnatio quomodo
debet honorem accipere inuenire
possum. Sed dicit ueracius ita legitimi
sacerdotis benedictio. Auferre omnē
uitium qd^q uicio so fuerat in se tum.

**LI. QUOD IN ORDINATIONIBUS CRIMINALI-
VICIA NON BENE CREDANTUR AUFERRI**

Ergo si recte cedat placent ad ordinationes
secorilegi atq; omnium criminum. qui
a p benedictionem ordinationis crimi-
na uel uicice putentur auferri. nullus
sit penitentie locus qui id potest presta-
re ordinatione quod longae satisfactio
prestare consuevit. Sed in lege ecclesie
uenientibus ab hereticis qui tamen illic bap-
tizati sunt p mcon impositione leuicam. ten-
tum tribuere communionem. nec hinc aliqua
in dericetis honore ut exiguum subrogare.

**LI. QUOD HII QUI AB HONOSO HERETICO ORDINATI
SUNT PROPTEREA SINT RICETI HESCANDA
RE MANERET ECCLESIAE;**

At ues hii qui catholica adhesionem tran-
sierunt. quos non aliter oportet & nisi p
penitentie suscipi apud uos. non solum
penitentiam non cogent. uerum & licentiam
honore cumulant. Sed consensu fratris
quoniam de nri. aliorumq; consecratorum
summa deliberatio hecde fuit. ut quid bo

nosus ordinaverat. necum eodem p̄m̄ he
rent ac fieri & non medio cres scandclū
ordinati r̄ciperent. Uidim⁹ ut opinor
ambiguae ic̄mergo quod pro medio ac
necessitate temporis factum est. Con
stat primitus non fuisse ac fuisse regulas
ub̄eres quae ab apostolis aut ^{ab} apostolicis
traditae & ecclesie romanae custoditum.
Custodientesq; m̄con dēt̄is qui eā audire
consueverunt. sed necessitate temporis
id fieri m̄cognopere postulab̄et. Ergo
quod necessitas p̄remediā repperit. ces
sante necessitate deb̄ utiq; cessare pa
riter quod urgueb̄et. quic illius ē ordo
legitim⁹. alia susp̄ctio quae ad pre
sens fieri tempus impellit. Sed canones
apud niceam constituti denouaticenis
fieri p̄miserunt. Prius ille canon a pa
trib; institutus ponendus ē. ut possim⁹
aduertere ut quid ut quaelibet ab eis de
sensum sit. ut p̄ceptum. De his in quid
qui nominant se ipsos catholicos id mun
dos. & cetero modo ub̄iunt ad catholicam

Ecclēsiā. Placuit scē & mēcōgnē synodo ut
accepta mēcōn' impositione sic mēcōneant
in dero. Possum uerō dicere dē dē solis hoc
nouatianis esse p̄ceptum. Nō cōcederū
heresim dē rīcos p̄tinere: nōcōm si utiq; de
omnib; ita dē finirent. addidissent anoua
tīanis aliusq; herēticis reuertentes. debe
re in suum ordinem rēcipi. quod si ita es
set & licet illud maxime quod de p̄culice
nistis dictum ē ^{poterit} p̄derit confirmare. Nō
b; uenientib; & licet b̄ceptū h̄eri p̄cipiunt
Nūm quid nōcōm de p̄culicēnistis iubent om̄
qui ab herēticis reuertuntur. erunt hoc
exemplo b̄ceptū h̄endi. quod cum nullus
audeat facere de ipsis tantum esse p̄
ceptum. ratio ipse demonstrat. Deniq;
b̄ceptū h̄atos r̄te ab euāgelis t̄c philip
po p̄brus & iohannes solē manu imposi
tione consummant. Illos uerō quos apos
tolus p̄culus iohannis b̄ceptis m̄te b̄cep
tū h̄atos repperit. interrogatū q; an sp̄m
sc̄m suscepissent factenlib; q; se illud ne
quidem nomen audisse iussit eos b̄ceptū h̄.

Uide & si ergo rite baptizatos ille domo re-
uocare non posse. & cliter solce aqua lotos
baptizari in nomine patris & filii & sp̄s
sc̄i necessarium p̄uideri. Itc & denouati
anis tantum iussu esse lucidc manifest
ratione p̄legitur. Quod d̄ circo distmotū
esse ipsi duob; heresib; ratio manifestc
d̄clcrat: quiccc p̄culicniste in nomine
patris & filii & sp̄s sc̄i. in nomine baptizant
n̄cccpud istos de unitate potestatis diuine
hocē patris & filii & sp̄s sc̄i questio aliquā
do commotcē. & ideo de omnib; segregat
tis. hccē solce el̄ctcē. cui istud credendū
concedendum. Quiccc nihil in patre & fi-
lii & sp̄s sc̄i sacramentū p̄ccarent. Si
quis uerb; d̄ccctholica ad heresim tran-
sient aut fidelis ad apostasim reuer-
tens. & resipiscens redire uoluerit. nū-
quid eadem ratione poterit ad clerū
p̄mitti. quorū commissū non nisi longa
penitentiā poterit abolere. n̄cc post
penitentiā clericū fieri. ipsi canonib;
sue auctoritate p̄mittunt. Unde con

fitot quide catholica ad bonosū trānsire
dōnātū. atq; se pccosūmū uel cupiuerant
ab eodem ordinari. non oportuit se or
dinationis & ecclesiasticę suscipere dig
nitatem. Qui commune omnium & eccle
siarum iudicium deserentes. Sicut pe
culicriter in bonoso uanitatē sequen
dā esse duxerunt; Sed multos constat
uim pccosos atq; inuitos adtractos repug
nantes q; ab eodem ordinatos. Dicat mi
hi uolo quis que hoc credit si non post ordi
nationē bonosi inler fuit. cū conficeret
sacramenta. sic cōmūni ei pccosūmū
non ē. Si statim discedenūb; de ei pessimo
concilio bulo ad ecclesiam redigit. Iste ta
lis potest habere colorem aliquē excusa
tionis. Ceterum qui post annū aut mē
sem ad ecclesiam redierunt. Intellegim
eos quic in ecclesia nouerant se propt
uicē succ non posse suscipere ordinatio
nem. Idcirco ad illum perrexisse qui p
sim & sine ulla discussione ordinationis
inlicitū faciebat. Credentes se posse per

istam institutionem locū in ecclesia ecc
tholica reperire. De quo an ecclesia despera
rent. nunc illud quod super e in lerrago. qd
post mensē aut amplius sedigit cum se
pbr̄m ab onoso confiderent ordinatum.
sinon sceramen ecc conficit. sinon populus
tribuit. sinon missae ^{scilicet} consubstantiam com
plent. quid de his censuris queso proma
tis a pestius. Ad summam certe qui nihil
ab onoso acceperunt re sunt usus p̄cote digni
tatis. qui conficiendorum sceramentoy
sibi iudicauerunt. aut non iudicauerunt
auctoritatem atq; id se putauerunt esse qd
de his nullae fuerunt regulacione
concessum.

**¶ III. QUOD IN ECCLESIA PECCATUM POPULI INUL
TUM SOLEAT PRETERIRI.**

Per uide ergo dilectione uera acten ecclesia
trouisse & aduectite. quod utiq; ut di
ctis necessitates impediunt. In peccato eccle
siae constitutas non presumere. Sed ut
sepe accidit quotiens a populis aut a turba
p̄ccatur. quia in om̄i propter multitudinē

non potest uindictari. multum soleat
sire. Priorce ergo dimittenda dico diudi-
cio & dereliquo maxima sollicitudine
prececcuendum.

**LXII QUOD SUBREPTUM FUERIT APOSTOLICE
DI ET SUMMA IHAMELIYS SENTENTIAM
MUTAUERIT!**

Venicom nunc ad maximū quocesi quodam
themaphotinum & quod mihi anxium ē
adifficillimū maiorū meorum reuoluā
sententias fuerat de illo quo peccato ut dū
ipsi commemoratis. Aliquid utiq; grecius
constitutum. uerum quō id per rumore
falsum utcesserit subreptum huic sedi
& helictum p insidias demonstrat quia
res ad salutem redigit. uenicom nos hunc
in locum uobis adnitenlib; post condēp-
nationem more apostolico subrogemur.
Tanlisq; uris adsertionib; uobisq; tcombo-
nis tcom ccessi non deesse consensum. omnib;
duris reb; durius arbitramur. Pro urē er-
go ad probatione fratres km̄i & senten-
tice ac postulatione. ep̄m fortunū habete.

Uerum est ita constituere ut de prebendam
et in rem immelius conuestiam sententiam
labore ut testimonio uro conpoter uobis
suscipite. Neque custodiam in me sepiissime
conprobatum nolite sepreteore ut dicco
mi gratice sepolitur. Sollicitos enim uos p
seclute libenter audio. Contra coput blidem
si feccendum est non libenter admitto. Cui
manum porrigitis uobiscum porrigo. cui
porrigo in eum porrigit. Hec enim ad
corinthios apostolica est decolorata benign
ntes. ut in uno spu ductam a reductam
sententiam. Bonis semp in differenter sequi
tur. nec fecerit habere primum res bene
habere ergo. Custodiam dico conu quod nec
contra quidquam loquutus sit. nec loquibile
admisit. nec admortem chymen aliquod
commississe. uel icc tatum unquam ut ^{fictu} fete
cognouerim. & qui in his seclute si quo pcc
to conuersationes amabile non habet.
Hecendus est ut in pro tempore dilectus
nec in inimicus estimatur. dico bolus imper
pbluum mancipendus. Cognosco illum in

inter illos simul tectas ac turbas contra
multorum studio non dico quod die die
sic sensisse. & cum hinc res calcomitantes quos
ipse emendat essent. Adhuc dicitur in
aci subdicio conorum non potuisse apud vos
emendationem reuiuiscere. Conpescite
quos ab illo predictisq; quorum cumq;
uidetis animos ac non iustas emulationes
ut ipse apud nos in leger apud uos cum suis
repperatōs defecit turpē non fictam
preuidens castitatem. Omnib; igit uobis
ac singillatim occurrat ceteris. & uinculaq;
nullis modis a xpō soluantur uobis cum pa
ter in per pblum con hcc l & l ur in dno.

EXPLICIT INSTITUTIO PAPIE IN HOC GENITIO

INCEPTUM DICRETOR & PRESOSIMI

- i. Quod monachi uel clerici nisi pgrados h. iii.
ecclēsticos non debeant ad summum
sacerdotium peruenire.
- ii Quod si quis inter dicta despexerit gradus
sui periculo subiacet.